

Chút kỷ niệm dịu dàng.

nhạc : Nguyễn Ngọc Thiên
thơ : Phạm Thanh Chương

Em qua phố để nắng vàng rớt lại Vương lên từng ô
gạch lối em đi Có một thuở anh tưởng mình như lá Chờ em
qua nào có ước mơ gì Em tóc rối hay mây trời lững lờ
Để trên vai rớt xuống ngàn tơ vàng Anh ngỡ ngác cứ tưởng mình là
gió Sợ vô tình thổi mạnh thoáng hương tan Anh xin giữ
chút nắng vàng và chút gió mùa rớt lại ở trên vai
Mùi hương tóc dịu dàng ngày em lớn Vành nón nghiêng nghiêng e
ấp giấc mơ phai Em có biết đường xưa chờ em về
Từng hàng me ngóng đợi cũng rưng rưng Anh khép nép lẩn
vào trong đám cỏ Nghe bao điều sâu mộng nặng trên lưng.